

Де паднаха Яни руси коси,
Там израстна гора Ясенова. . .

* * *

Болна лежи булка Павлевица,
Става вече девет годин време,
Ни умира, нито оздравява.
Низ очи ѝ мухи пролетяха,
Низ кости ѝ змии пропжлзяха.
Дето чуха църкви, манастири,
Навсякжде болна я носиха,
Носиха я и я лекуваха,
Пак не можа лекове да наиде.
Ка дочуха за нови манастир,
С црква мрамор, сжс девет кубета
И сжс девет кржста позлатени. . .
Занесоха булка Павлевица,
Занесоха на нови манастир. . .
Щом наближи булка Павлевица
Сама църква, сама се затвори,
Изворите мигом пресжхнаха,
Ясенови гори зашумяха. . .
Уплаши се болна Павлевица,
Покая се и се изповяда
И тогаз се от душа раздели. . .

